

jeg anseer et Afslag i Udgifterne til dette Bolværk af 2000 Rbd. for at være absolut større end det, der nogenlunde kan kommes igjennem med, saa vil jeg henstille Sagen til den ærede Comitee, da jeg ikke kan troe, at dens Besfattelse af Udgifterne med 2000 Rbd. (jeg kjender det ialtsald ikke) er begrundet i en speciel Efterretning eller et andet detailleret og bedre begrundet Overslag. Jeg har ikke troet dette, men jeg har formeent, at det var efter et Skjønnende, det er antaget, at et vilkaarligt Afslag kunde finde Sted; hvis jeg fejler, kan jeg blive oplyst derom, og maaskee jeg da maa tillade mig at fremkomme med nogle Vittringer hertil, nemlig om man ikke da i al Fald vilde indfranke Afflaget til 1000 Rbd. De Herrer vilde maaskee spørge mig, hvorfor jeg da kan gaae ind paa denne Sum, og jeg vil dertil svare, for det Første, fordi det er muligt, at man dog kunde komme til Erkjendelse af, at man kunde i Udspørelse bespare Noget i. Ex. med Hensyn til Tommerets Dimensioner, og for det Andet, fordi det er blandt Mulighederne, at man, naar man dog fik dette Beløb, ved heldige Omstændigheder kunde faae det Paatænkte udført derfor. Men derefter har Havnebestyrelsen naturligtvis ikke kunnet beregne; det var f. Ex. Tilfældet isfor, at der, da Man skulde have et betydeligt Tommerquantum til Havnehovedet, indtraf en Stranding paa Anholt, hvorved vi fik Tommeret for meget godt Kjøb, for saa godt Kjøb, at det omtrent fuldstændigt vilde reducere Beløbet med 1000 Rbd., naar der ikke havde været en særdeles dyr Fragt og mange Omkostninger paa at faae Tommeret ført ud igjen fra et vanskeligt Sted; saaledes kunne altsaa Omstændighederne muligen virke til, at det, der er anseet for det bedste, dog kan udbringes. Der kan muligt, dog saaledes forblives ved den foreslaaede Plan, og desuagtet paa Grund af Omstændighederne muligt affees 1000 Rbd. Jeg vil altsaa tillade mig at henstille til det. ærede Udvalg — thi at sætte det oprindeligt begjærede Beløb igjennem i Thinget, naar det høitærede Udvalg ikke anbefaler det, hertil tør jeg ingenlunde taxere mine ringe Kræfter — at overveie denne Ting igjen med den samme Bevillie, hvormed jeg

erkjender, at Sagen hidtil er behandlet af alle gjældende Autoriteter.

Sjæberning: Da jeg hører til Mindretallet, som har søgt at fremme disse Besættelser, er det min Pligt at forsvare dem. Det er mig kjær, at jeg allerede har fundet en Deel af denne Retfærdiggjørelse i hvad den sidste ærede Taler har sagt. Paa den ene Side har han erkjendt Muligheden af, at et Afslag paa 1000 Rbd. ikke vilde forhindre Udførelsen af Arbeidet, idet han har troet, at man kunde betjene sig af mindre Lønner, og at man maaskee ogsaa kunde skaffe det paa en eller anden fordeelagtig Maade. Dernæst har han ogsaa indrømmet, at Arbeidet var gjort i nogen Skyndsomhed; kun i to Dage havde Havnecommissionen kunnet bryde Hovedet med at faae det indrettet paa det Billigste, og det er jo ganske vist, at, naar noget Saadant gøres skyndsomt færdigt, og man frygter for at begjære for Lidt, saa kommer man let til at begjære for Meget. Naar vi derhos lægge Mærke til, at det er Havnebestyrelsen bevidst, at Indtagten i denne Havn er forholdsvis højere end i andre Havne, saa maae vi ogsaa indrømme, at det ogsaa let kan forlede den til at gribe noget stærkt om sig. Hvad der især har bevæget Minoriteten til at foreslaae paa dette Afslag, er, at det har forekommet os, at den hele Bei, man gif ved Havneanlægget i Frederikshavn, ikke var den rette. Det er blevet nævnt af det ærede Medlem, at den ene Møles Hoved i 6 Aar var blevet fortæret af Drm (En Stemme: Tommeret!) ja Tommeret var blevet fortæret af Drm. Det er en bekjendt Sag, og det har jeg ogsaa vidst, at Drm var meget stærkt tilstede i de der beliggende Havne, og navnlig i Frederikshavns Havn. Det er ganske vist, at, naar først denne Art Drm er tilstede i en Havn, saa ere næsten alle Træbygninger ugjærlige; de komme til at koste utroligt, fordi de saameget hurtigere blive ubrugelige, og, da man har nye og temmelig billigere Maader til at erstatte Træet paa ved Bygninger af denne Art, naar man ikke netop fordrer at blive ved den gamle Bolværksflensdrian, saa have vi troet, at man skulde have henvendt Opmærksomheden derpaa. Der er nemlig ikke ikke her Spørgsmaal om nogen